

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, v državnem zboru zastopane.

Kos XXXVI. — Izdan in razposlan dné 8. junija 1895.

Vsebina: Št. (71.—72.) 71. Ukaz o načinih, kako je s carinskimi ugodnostmi odpravljati vino v sodih iz nekih določenih vinarstvenih okolišev italijanskih. — 72. Ukaz, kako carinski postopati z vinom, ki se uvažava s pričevali o izviru iz San Severa in Barlette.

71.

Ukaz ministerstev za finance, trgovino in poljedelstvo z dné 8. junija 1895. l.

o načinih, kako je s carinskimi ugodnostmi odpravljati vino v sodih iz nekih določenih vinarstvenih okolišev italijanskih.

Porazumno z vdeleženi kraljevimi ogrskimi ministerstvi se v dopolnilo ukazov z dné 10. avgusta in z dné 1. decembra 1892. l. (Drž. zak. št. 125. in 201.) in pa ukaza z dné 1. februarja 1893. l. (Drž. zak. št. 12.), kateri govoré vsi o načinih, kako je s carinskimi ugodnostmi odpravljati vino v sodih iz nekih določenih vinarstvenih okolišev italijanskih, razglašá, oziroma ukazuje to-le:

Po zmislu zgoraj navedenih ukazov je carinski pogodovano odpravljanje vina v sodih iz nekih določenih vinarstvenih okolišev italijanskih navezano na več pogojev, med drugim tudi na to, da se donese spričevalo o izviru.

Da se v okom pride nerednostim pri izdaji in uporabi teh spričeval in pa izdajanju ne popolnoma pravilnih listin, dala so se na eni strani dotičnim italijanskim organom, na drugi strani pak c. in k. konzulskim uradom v Italiji nova ukazila, obsežena v prilogi 1. in 2.

Ta ukazila se nanašajo tako na izdajanje in potrjevanje spričeval o izviru, kakor tudi na ustanavljanje istósti potrjenih pošiljatev do vstopa v avstrijsko-ogrsko monarhijo.

Izvršujoč ta nova ukazila, morajo carinski uradi, katerih se stvar tiče, paziti zlasti na to-le:

Spričevala o izviru morajo biti izdana po predpisanih obrazcih na izrezkih iz jukstovanih registrov ter oznamenjena z zaporedoma tekočimi številkami. Duplikati spričeval o izviru se smejo vzprejemati samó tedaj, kadar se po istem organu, ki je izdal izvorno spričevalo, izdadó prav takó na izrezku iz jukstovanega vpisnika, opremljeni s posebno številko, ter so izrečno oznamenjeni kot duplikati in obsegajo številko izvirnega potrdila.

Duplikati morajo, ako izvirnika ni izdal kak c. in k. konzulski urad, imeti visum (potrdilo) tistega konzulskega urada, ki je potrdil izvornik.

Ako je pošiljatev s kraja odposlatve odšla prej kakor tistega dné, katerega se je izvorna potrdilnica o izviru poverila, oziroma izdala, ni se treba ozirati na potrdilnico. Vhodni carinski uradi morajo dan odhoda, ki ga je posneti iz voznih listin, katere predlaga stranka, zabeležiti na spričevalu o izviru, naj si je pošiljatev bila pri njih napovedana v plačilo carine ali pa v nakaz na kak drugi carinski urad.

Odpravljajoči carinski urad naj primerja znamenja in številke sodov z dotičnimi povedbami

spričevala o izviru in italijanske izvozne carinske bolete, in tiste sode, pri katerih bi se v tem oziru pokazale kake razlike, naj izloči od carinski pogodovanega postopanja. Ako se po potrdilu na hrbtu spričevala o izviru ne odpošljejo vsi v potrdilnici sami navedeni sodi, veljá potrdilnica samó za sode, ki se navedejo v tem potrdilu.

Carinskim uradom se zlasti nalaga, preskuševati, da je odtisek pečata, ki ga bo v bodoče v Italiji nameščati na tistih odprtinah vsakega posameznega soda, katere so namenjene, da se po njih vino jemlje iz soda, neporušen, in pa poistinjati, da sodi nimajo nobenih proti predpisom zaprtih odprtín.

Sodi, na katerih se bodo našle odprtine, ne zapečatené tako, kakor je domenjeno, se ne smejo odpravljati po pogodovanem carinskem postavku.

Ako se pri pošiljativah vina nahajajo posamezni sodi, pri katerih so pečati poškodovani ali se z odtiska pečata ne dá posneti oznamenilo organa, ki je pečatil, je spričevalo o izviru vzprejemati v podstavo carinski pogodovane odprave za vso pošiljatev samó tedaj, kadar se odpravljajoči urad prepriča, da je kaka naključba kriva, da se je pečat porušil ali se odtisek pečata ne dá brati.

Da bi se v tem oziru v okom prišlo poznejšim reklamacijam in bi bilo strankam mogoče, odškodovati se pri osebah, ki so morda zakrivilé poškodbo pečatov, zato se morejo sodi in pečati na predlog stranke od zunaj ogledati pri vhodnem in pa pri nakazanem carinskem uradu tudi pred izročbo carinskega izrecila, pri čemer je dotično najdba zapisati na potrdilnico o izviru.

Preiskujoč, ali gré za kako naključbo ob prevažanju, se je vestno ozirati na ležo sodov, trajno dobo prevažanja, vremenske razmere i. e. r. in v dvomnih slučajih je zahtevati od stranke potrebnih pojasnil.

Ako gré za prevažanje na parnicah kake plovstvene družbe, se mora, če je ladja med vožnjo zaplula samó v italijanska, avstrijska ali ogrska pristanišča, naključba ob prevažanju šteti za dokazano tedaj, kadar stranka donese z ladmim dnevnikom skladajoče se potrdilo kapitana dotične ladje, da dotična parnica ni ves čas, odkar je odplula iz odhodnega pristanišča ali odhodne ladjestaje, med vso vožnjo pristala ob nobeno ladjo, niti ne zaplula v kako pristanišče ali ladjestajo, ali da se v pristaniščih, v katere je zaplula, niso s sodi, ki spadajo k spričevalu o izviru, opravile nikakoršne

operacije, seveda vselej s pridržkom, da ni nobene dvojbe o resničnosti izjave ladnega kapitana.

Gledé carinske odprave tistih pošiljatev vina, pri katerih so posamezni sodi došli s porušenimi ali takimi pečati, ki se ne dadó brati, in se carinski urad ni mogel preveriti, da so se pečati sodov porušili ali da se odtiski pečatov ne dadó brati samó vsled kake naključbe ob prevažanju, naj carinski urad razločuje, ali je pošiljatev došla s potrdilnico o analizi ali brez nje.

Kadar gré za pošiljatev s potrdilnicami o analizi, tedaj je, ko se je poistinil sklad pošiljatev s potrdilnicama o izviru in analizi, najdenima v redu, sode z neporušenimi pečati odpraviti brez odloga; iz sodov s poškodovanimi pečati pa je po ukazu z dné 1. decembra 1892. l. vzeti vzorce, da jih preskusi za to poklicano poskuševališče, ter temu odposlati precej, kakor je predpisano. Ako je posledek te preskušnje za stranko ugoden, šteti je sode, kakor da so došli z neporušenimi pečati — v nasprotnem slučaju pak je sode izločiti od carinski pogodovanega postopanja. Kadar gré za pošiljatev brez potrdilnice o analizi, tedaj je izločiti od carinske ugodnosti sode, ki so došli s poškodovanim ali takim odtiskom pečata, da se ne dá brati, vendar veljá potrdilnica o izviru za vse sode, ki so došli z neporušenim ali takim odtiskom pečata, ki se dá brati.

Kar se tiče razločkov teže, ki bi se pokazali med povedbami potrdilnic o izviru in med posledkom tehtanja po carinskem uradu, se ukazuje, da naj še tedaj, kadar se več najde do dva odstotka kosmate teže, spričevalo o izviru bode v zalozbo za vso pošiljatev; ako pak najdba preseže v potrdilnici napovedano množino za več kakor dva odstotka, izločiti je od carinski pogodovanega postopanja vso množino, ki presega potrjeno množino.

Posebna določila za vino, ki se v svobodni okoliš tržaški in reški uvaža z ladjami na tine.

Spričevalo o izviru, izdano po nalašč zato predpisanih obrazcih, mora, ne gledé na drugačne povedbe, imeti potrdilo kraljevega italijanskega izvoznega carinskega urada o tem, da se je vino po predpisu prevzelo in pretočilo v shranke, ki se nahajajo na ladji.

Na ladji na tine smé mimo množine vina, povedane v dotičnem spričevalu o izviru, biti samó še

toliko vina, kolikor se ga potrebuje za moštvo ladje.

Shranke, ki se nahajajo na palubi, morajo vselej biti zapečatené po kraljevem italijanskem carinskem uradu — pod palubo se nahajajoče shranke se morejo po tem, kakor si to izbere italijanski carinski urad, dejati pod zaporo tovorov ali prostora (luk). Ako ob vožnji po italijanskem teritorijalnem vodovju kak kraljevi italijanski organ preišče tako ladjo in pri tem odprè zaporo luk, mora ta organ po pregledu namestiti novo zaporo luk ter to okolnost zabeležiti v spričevalu o izviru.

Preskušujoč nameščene zapore tovorov in prostora v dohodnem pristanišču, mora carinski urad ravnati posebno natančno in zlasti pri ladjah na tine, ki dohajajo pod zaporo luk, zeló skrbno preiskati, ali ní nobenega sledú o tem, da so se odstranile posamezne deske na palubi ali na stranskih stenah.

Ko se je našlo, da so brez spotike pečati in zapore, naj se sodi in luke razpečatijo, ladja sama pa stalno prigleduje, dokler se ne spravi iz nje vsa množina vina.

Ako bi se ob pregledovanju v prostoru ladje ne pod zaporo luk, ampak pod zaporo tovorov vloženih shranek zastran pretesnega naklada pokazale za carinski urad kake težkoče, mora ladjar skrbeti za tó, da bo mogoče pregledovanje opraviti. Take prigodke naj carinski urad nemudoma naznani finančnemu ravnateljstvu.

Spredaj stoječa ukazila veljajo tudi za ladje na tine gledé ogledovanja zapečatenih shranek in gledé poistinjanja, ali je najdene poškodbe pečatov izvajati od slučajnosti med prevažanjem. Za parnice plovstvenih družeb pripuščen poseben dokaz o kaki po naključbi nastali poškodbi pečata se vendar sevéda ne uporablja o ladjah na tine.

Z zaporo luk odpuščene ladje na tine smejo sevéda v slučaju havarije, da zabranijo popolno ali delovito izgubo naklada, odstraniti zaporo, toda da se je zapora odprla, zabeležiti je v ladnem dnevniku ter precej do dohodu v pristanišču namembe naznani pomorskemu oblastvu in carinskemu uradu. Kadar pomorsko oblastvo havarijo (pomorsko škodo) prizna, tedaj je šteti, da je ona dokazana tudi za carinsko postopanje, in zatorej ni vsled tega, ker so se zapore odstranile, odrekati carinski pogodovanega postopanja. Vsak slučaj, ko bi kaka ladja na tine došla s sneto zaporo luk, je

treba naznani finančnemu ravnateljstvu; če bi se taki slučaji množili, naznani naj poslednje oblastvo to finančnemu ministerstvu.

Končna določila.

Spredaj stoječa določila je uporabljati o vseh onih pošiljativah italijanskega vina, ki dojdejo s potrdilnicami o izviru, katere se izdadó **od 1. dné julija 1895. l.** počenši. Nasproti pak je z onimi pošiljativami italijanskega vina, ki dojdejo s spričevali o izviru, izdanimi pred tem časom, ravnati po dosedanjih določilih.

Plener s. r.

Wurmbrand s. r.

Falkenhayn s. r.

Priloga 1.

Okrožni ukaz kraljevega italijanskega ministerstva za poljedelstvo, obrtnost in trgovino, izdan kraljevim prefekturam dné 8. junija 1895., št. 886.

Da se v okom pride nerednostim, ki bi vtegnile škodovati vsi naši trgovini z vinom, se je ministerstvu vzdričelo potrebno, izdati nekaj novih predpisov, po katerih naj bi kolikor moči več poroštva zadobilo izdajanje spričeval o izviru vina, ki se uvaža na Avstrijsko-Ogrsko.

Pred vsem je treba opomniti, da naj se omenjena spričevala po okrožnici z dné 1. decembra 1892. l., št. 34.849., izdajejo ali po krajnih oblastvih (sindakih) onega kraja, kjer se je vino pridelalo, ali po nekaterih posebe navedenih prefekturah ali malih prefekturah, ali pa naposled po avstrijsko-ogrskih konzulskih uradih.

§. 1. Ministerstvo je našlo, da naša oblastva večkrat opuščajo, pisati spisek o spričevalih, katera izdajejo. To me je torej napotilo, ukazati da je tudi spričevala o izviru prav tako kakor se to godi s potrdilnicami o analizi, ki jih izdajejo za to pooblaščeni znanstveni zavodi — izdajati na obrazcih, opremljenih z jukstami in zaporedoma tekočimi številkami.

S tem se ne samo olajša primerjanje in poistinjanje pristnosti, ampak se tudi ovrè donášanje ne popolnoma praviloma izdanih listin.

§. 2. Zgoraj omenjeni okrožnici z dné 1. decembra 1892. l. so bili pridejani obrazci za spričevala o izviru, ustanovljeni po obéh vladah dogovoroma.

Vsled novih domemb so se na teh obrazcih vkrenile neke majhne izpremembe, da bi bolj vstrelali zahtevkom našega vinarstva in naše trgovine. Od teh novih obrazcev, ki so spodaj priloženi (priloga A in B), je prvi določen za rabo sindakom, drugi pa za rabo prefekturam in malim prefekturam.

Pač odveč je pristavljati, da je prepovedana vsaka razlika od teh obrazcev, tako gledé njih vnanje oblike, kakor tudi zlasti gledé njih vsebine.

§. 3. Po določilih spredaj omenjene okrožnice z dné 1. decembra 1892. l. se morajo oblastva, ki imajo oblast, izdajati spričevala o izviru, prepričati po ovedbah, ki naj jih opravljajo kakor gré, o resničnosti povedeb, katere hočejo potrditi.

Znano pak je, da se ta predpis ni povsod razlagal enakomerno in da se potrebne ovedbe niso vselej opravljale na isti način.

Odslej se morajo torej sindaki in prefekture ali male prefekture prepričati o izviru blagá po enem izmed naslednjih treh načinov:

1. ali s spričevalom treh zanesljivih oseb, katere naj oblastvo, ki potrdilnico izdaje, zasliši protokolarno;
2. ali s pismenim izrecilom vinskega mešetarja, ako se je prodaja vina in njega predaja v sodih opravila po njegovem posredovanju;
3. ali z ovedbami, katere naj posebni organi oblastva, ki spričevala izdaje, o izviru, kakovosti in množini vina opravljajo naravnost v kletih in vkladališčih vina.

Vsled posebnega značaja z Avstrijsko-Ogrskim sklenjene domembe se je našemu vinu dodelila carinska ugodnost; zatorej je važno, da se ta ugodnost ne dodeli tudi drugim na našo škodo. Potrebno je torej, da se oblastva kolikor moči skrbno prepričajo o tem, da se ni vino niti zamenilo niti zmešalo z inozemskim, dasi nacijonalizovanim vinom.

Ker bi bilo tedaj, kadar leži nacijonalno vino v isti kleti, istem hranišču ali drugem kraju — dasi v raznih oddelkih — ob enem z inozemskim, dasi nacijonalizovanim vinom, zelo težavno, ako ne nemogoče, pridobiti si zgoraj omenjeno zagotovilo, ne smé se takemu vinu izdajati spričevalo o izviru.

Izdajati se ne smejo tudi spričevala o izviru za naša vina, ki so izstopila v kak svobodni okoliš ter so s tem izgubila italijansko nacijonalnost.

V isti namen je carinsko upravstvo ukazalo, da naj carinski uradi zavrnejo mešanje inozemskega z nacijonalnim vinom bodi si v prostorih carinskega urada ali pa na ladjah, v pristaniščih zasidranih, in da naj skrbé za to, da se na ladjah, ki so z inozemskim vinom naložene, ne opravlja nobeno mešanje ali zamenjavanje, v nemar pusti vsi nadzor carinskega urada, in da se naposled v prostorih carinskega urada ali na zasidranih ladjah ne dovoljuje, pretakati vino v druge shranke.

§. 4. Po večkrat navedeni okrožnici iz leta 1892. pri pošiljatvah vina, katerim se je pridejala potrdilnica o analizi, se zapečatiijo sodi po oblastvu, katero jim je vzorec odvzelo.

Odslej se predpisuje, da je sode zapečatiiti tudi pri pošiljatvah brez potrdilnic o analizi.

Zapečati naj jih oblastvo, katero izdaje spričevalo o izviru.

Kadar naj se o pošiljati, za katero se zahteva spričevalo o izviru, na željo stranke opravi kemična analiza, tedaj naj oblastvo, ki spričevalo izdaje, odvzame tudi vzorec ter naj ga odpošlje zavodu, kateremu je povérjena analiza. Kakó je vzorec jemati in kar se tiče nadaljnih uradnih dejanj, za to se merodajna določila, podana v okrožnici z dné 1. decembra 1892. l.

Sodi naj se zapečatiijo tako, kakor je povedano v prilogi C, dokler se ne najde kak loži način pečatenja, kar je že sedaj skrb obéh vlad.

Kadar se pri kaki pošiljati v redu zapečatenih sodov najdejo posamezni sodi s porušenim ali takim pečatom, ki se ne dá brati, tedaj more avstrijski ali ogrski carinski urad spričevalo o izviru vendar o vsi pošiljati priznati za veljavno, če se je

Priloga A.

Priloga B.

prepričal, da se je pečat poškodoval ali tak, da se ne dá brati, postal med prevažanjem po naključbi.

V nasprotnem slučaju se pri pošiljavi brez potrdilnice o analizi sodi, ki dojdejo s poškodovanimi ali takimi pečati, ki se ne dadó brati, ne pripuščajo v carinski pogodovano odpravo, a vendar bo carinski urad priznal veljavnost spričevala o izviru z neporušenimi pečati; kadar pak gre za pošiljatev s potrdilnico o analizi, tedaj je onim sodom, katerih pečati so se našli poškodovani ali taki, da se ne dadó brati, odvzeti vzorec, da ga preskusi kak vinarški zavod po zmislu ukaza z dné 1. decembra 1892. l., in potem je, če je analiza za uvaževalca ugodna, tudi vino v sodih, došlih s poškodovanimi ali takimi pečati, ki se ne dadó brati, odpravljati po carini 3 gl. 20 kr. od hektolitra. Sodi s neporušenimi pečati se takoj odpravljajo s carinsko ugodnostjo (po 3 gl. 20 kr.), če ni morda kakega pomisleka proti potrdilnici o analizi.

Kadar uvaževalec ob enem s spričevalom o izviru in potrdilnico o analizi, ako ju ima, donese izrecilo kapitana parnice kake plovstvene družbe, iz katerega je v skladu z ladnim vpisnikom razvidno, da ladja od časa, ko je zapustila odhodno pristanišče ali ladjestajo, ni zaplula niti v kako drugo pristanišče ali ladjestajo, niti med vožnjo stopila v dotiko z drugimi ladjami ali da se v pristaniščih, v katera je zaplula, niso s sodi, povedanimi v spričevalu o izviru, opravile nobene manipulacije, tedaj se bo poškodba pečatov štela za slučajno, seveda izvzemši slučaj, ko se dvomi o resničnosti izrecila kapitanaovega.

To določilo velja samó gledé onih ladij, ki na svoji vožnji zaplujejo samó v kako italijansko ali avstrijsko ali ogrsko pristanišče ali ladjestajo.

§. 5. Spričevala o izviru naj z dodanimi listinami, ki so po zmislu §. 3. bile v podstavo za njega izdajo, izdajajoče oblastvo pošilja naravnost na p. c. in k. konzulski urad, ki je pristojen za potrjevanje.

Izdajajoče oblastvo mora pismeno izrecilo vinskega mešetarja (§. 3., t. 2.) opremiti z uradnim pečatom in s številko dotičnega spričevala o izviru.

Spričevala o izviru bodo c. in k. konzulski uradi precej, ko dojdejo k njim, preskusili gledé povedeb, podanih v njih, ter jih takoj potrdili (jim pristavili visum), ako se ne pokaže noben pomislek. V dvomnih slučajih naj konzulski uradi zahtevajo

od izdajajočega oblastva pojasnila, in ako se jim to potrebno zdi, naj se dogovoré s pristojnim kraljevim italijanskim oblastvom zastran kakih nadalje potrebnih razjasnil, če treba, tudi zastran ogleda pošiljatve.

Odpeljati vino poprej, kakor se je dalo potrdilo (visum), ni dovoljeno. Davši potrdilo, pošlje konzulski urad potrjeno spričevalo nemudoma stranki pod naslovom, povedanem mu po izdajajočem oblastvu, a ob enem vrne izdajajočemu oblastvu dokazilno listino, ki mu jo je ono vposlalo.

Kadar konzulski urad potrdilo odreče, tedaj odposlje potrdilnico in k nji spadajočo dokazilno listino pristojnemu kraljevemu oblastvu, da to prične sodno ali upravno postopanje proti izdajajočemu oblastvu, ako bi se to potrebno zdelo.

Ker morajo izdajajoča oblastva spričevala o izviru vpošiljati avstrijsko-ogrskim konzulskim uradom naravnost, odpade potreba, da pred predložbo spričeval o izviru konzulskim uradom male prefekture ali prefekture legalizujejo podpis sindakov, kakor je doslej bila navada. Avstrijsko-ogrskim konzulskim uradom se je zatorej ukazalo, da naj take legalizacije ne zahtevajo in da naj potrjujejo spričevala, ki jih sindaki izdajejo.

§. 6. Pri pošiljativah po morju s parnicami, včasih tudi pri pošiljativah po železnici, se večkrat pripeti, da v spričevalu o izviru napovedane množine vina ni moči odpeljati vse; v tem slučaju naj ladni kapitan, oziroma načelnik železniške postaje na hrbtu spričevala o izviru takó, kakor je razvidno iz dotičnih obrazcev, zabeleži množino, ki se je v resnici naložila na ladjo ali železnico.

Za sode, ki zaostanejo se mora, ako njih pečati niso porušeni, izdati novo spričevalo na podstavi istih listin, ki so se rabile za izdajo prvotnega spričevala.

§. 7. Za vino, katero se pošilja v ladjah na tine in je namenjeno, da se pretoči v svobodnem okolišn tržaškem ali reškem pod prigledom carinskega urada, naj se spričevala o izviru izdajajo po posebnem obrazcu (priloga D in E). V tem slučaju je gledé pečatenja sodov, izdajanja potrdilnic o izviru in potrjevanja po konzulskih uradih ravhati prav tako, kakor pri vinu, ki se prevaža v sodih.

Priloga D.

Priloga E.

Pri pošiljativah v ladjah na tine je pak dovoljeno, sode donesti k ladjam nezapečatené. V tem slučaju naj spričevalo izdajajoče oblastvo pošiljatev vina pred izdajo spričevala o izvihu preodda italijanskemu carinskemu uradu, katero jo od trenutka preoddaje vzame v svojo pažnjo. Ta preoddaja naj se opravi v kraju, kjer je dotično vino vloženo. V shranke, ki se na ladji nahajajo, naj se vino pretaka vselej samó pod nadzorom carinskega urada. Ko se je pretočilo, naj carinski urad shranke zapre in z opomnjo na hrbtu spričevala o izvihu potrdi, da so se opravila vsa spredaj navedena uradna dejanja.

Po domembi, vkrenjeni z avstrijskim in pa z ogrskim carinskim upravstvom, se morejo zapore nameščati na posameznih shrankah in pa na nakladnem prostoru ladje.

Izbrati si to ali ono vrsto zapore, se prepušča prevdardu italijanskega carinskega urada.

V obeh slučajih veljajo ta-le pravila:

Zapora posameznih shrank — po sestavu, o katerem sta se obé vladi za to dogovorili — se bo opravljala tedaj, kadar bo carinski urad menil, da je mogoče uporabljati to vrsto zapore.

Ob sebi se razume, da mora italijanski carinski urad pri tem pomisliti, da je treba v pristaniščih, kamor ladja pride, zapor prigledovati, in da zatorej to prigledovanje ne sme avstrijskim in ogrskim carinskim uradom delati nobenih težkoč, kamo-li popolnoma se ovréti.

Ako se ne bi oziralo na to, bode Avstrijsko-Ogrsko opozorilo italijansko vlado na slučaje, v katerih se je to poistnilo, da ono svoje carinske urade primerno podučí.

Luke (*boccaporti*) naj se zapirajo po pravilih, podanih v prilogi *F*; shranke pak, ki se nahajajo na palubi, se morajo zapečatiti tudi v tem slučaju.

Ako bi bil v slučaju havarije ladni kapitan, da zabrani popolno ali delovito izgubo naklada, prisiljen, odstraniti svinčene zapore, da luke odpre, zabeleži naj to okolnost v ladnem dnevniku in jo precej, ko dojde v namenjeno pristanišče, naznani pristojnemu oblastvu. Ako oblastvo havarije ne

prizna, ne bo dotična pošiljatev vina deležna carinske ugodnosti 3 gl. 20 kr.

Ako med vožnjo iz odhodnega pristanišča ali odhodne ladjestaje do namenjenega pristanišča tržaškega ali reškega italijansko carinsko oblastvo zastran prigledovanja ukaže odpreti s svinčem zaprete luke v kakem pristanišču kraljevine, zabeleži naj ta dogodek izrečno v spričevalu o izvihu, dejavši na luke nove svinčene zapore.

Kapitan ladje jadrenice more, ako bi se v korist naklada pokazala potreba, da se odstranijo svinčene zapore z luk, v ta namen v kakem pristanišču kraljevine zahtevati posredovanje tamkajšnjega carinskega urada, kateri naj na dotična dela pazi, svinčene zapore zopet namesti in vse okolnosti zabeleži v spričevalu o izvihu.

Ko je ladja došla v namenjeno pristanišče, naj kapitan predloži spričevalo o izvihu avstrijskemu ali ogrskemu carinskemu uradu; ko se je ta precej prepričal o tem, da se niso snele zapore in pečati, in pa o njih stanu, odstrani naj jih z luk in shranek. Od tega trenutka do odprave po carinskem uradu ostane ladja jadrenica v prigledu carinskega urada.

§. 8. Vsaki pošiljativi mora biti priložena dotična carinska izvozna boleta.

§. 9. Izdajati duplikate spričeval o izvihu se smé samó, ako je prošnja stranke za to primerno opravičena. Če izdajajoče oblastvo najde, da je taka prošnja opravičena, izdá duplikat ter njega in pa dotična besedila opremi z razločnim in lahko vidnim oznamenfom „Duplikat potrdilnice št.“

§. 10. Potemtakem je razvidno, da morajo, ne gledé na navadne spremnice, ki so potrebne tudi za vsako drugačno pošiljatev na Avstrijsko-Ogrsko, naše pošiljatev vina, ki gredó tje, spremljati te-le listine: spričevalo o izvihu, izvozna boleta in če je vino poprej bilo analizovano po kakem našem znanstvenem zavodu, tudi potrdilnica o analizi.

Odveč je pristavljati, da morejo avstrijski in ogrski carinski uradi priznavati samó take listine, ki v vsakem oziru vstrezajo spredaj stoječim določilom. V koristi naših izvaževalcev je, natančno izpolnjevati ta določila.

Tudi tega ni treba omenjati, da je potrebno, kolikor moči skrbno ravnati, kadar se izdajejo navedene listine, ker bi se sicer javni poslovniki, kateri neresnične stvari potrjujejo za resnične ter izdajejo izjave, ki resnici ne vstrežajo, postavili v nevarnost, da bi se o njih uporabil člen 275. in 276. veljajočega kazenskega zakona.

Spredaj stoječa določila je uporabljati o vseh tistih pošiljativah vina, ki odidejo s spričevali o

izviru, katera se izdadó od **1. dné julija 1895. l.** počenši. Nasproti pak je z onimi pošiljativami vina, ki odidejo s spričevali o izviru, izdanimi pred tem časom, ravnati po dosedanjih določilih.

V dodatku pristavljam oba ukaza, ki sta se obenem izdala po c. in k. avstrijsko-ogrskem ministerstvu vnanjih stvari c. in k. konzulskim uradom v Italiji, oziroma po pristojnih avstrijskih in ogrskih ministerstvih carinskim uradom.

Priloga A.

Št.

Spričevalo o izviru.

Podpisanec potrjuje na podstavi ovedeb, katere si je oskrbel, kakor gré po okrožnem ukazu ministerstva za poljedelstvo, obrtnost in trgovino z dné 8. junija 1895. l., št. 886., da je gospoda **Giovanni**-ja **X.**-a pošiljatev belega rudečega vina, ki je namenjena za uvoz na Avstrijsko-Ogrsko in sestoji iz **20** sodov z znamenjem **G X** in pa s številkami **250/269** v skupni kosmati teži **7000 kg**, pridelek vinogradov v okolišu občine **Bari** (v Apuliji) in sosednih občin okoli, katere so dél **neapolitanskega** vinarstvenega ozemlja.

Gospod **Giovanni X.** zatrjuje, da se pošiljatev odpravi po suhem.
po morju.

Sodi so se zapečatili.

V **Barih**, dné

L. S.

Potrdilo c. in k. avstr.-ogrsk.
konzulstva:

L. S.

Občinski načelnik (župan).

Obrni.

Opomnja $\frac{\text{kapitana}}{\text{postajnega načelnika}}$ za slučaj, ako bi se odposlal samó neki del pošiljatve vina.

Kapitan ladje X

Načelnik železniške postaje v X

potrjuje, da se je namesto spredaj oznamenjenega števila sodov, vsled višje sile, naložilo samo sodov, oznamenjenih s številkami v kosmati teži kg.

. dné

Kapitan.
Postajni načelnik.

Priloga B.

Št.

Spričevalo o izviru.

Kraljeva prefektura Barih
Kraljeva mala prefektura v Barletti potrjuje na podstavi ovedeb, katere si je oskrbela, kakor
gré po okrožnem ukazu ministerstva za poljedelstvo, obrtnost in trgovino z dné 8. junija 1895. l.,
št. 886., da je gospoda **Giovanni**-ja **X.**-a pošiljatev belega
rudečega vina, ki je namenjena za uvoz na
Avstrijsko-Ogrsko in sestoji iz 20 sodov z znamenjem **G X** in pa številkami **250/269** v skupni kosmati
teži **7000 kg**, pridelek vinogradov v **Apuliji**, katera je dél **neapolitanskega** vinarstvenega ozemlja.

Gospod **Giovanni X.** zatrjuje, da se pošiljatev odpravi po suhem.
po morju.

Sodi so se zapečatili.

V Barih
Barletti, dné

L. S.

Potrdilo c. in k. avstr.-ogrsk.
konzulstva:

L. S.

Prefekt.
Mali prefekt.

Obrni.

O p o m n j a $\frac{\text{kapitana}}{\text{postajnega na\u010delnika}}$ za slu\u010daj, ako bi se odposlal samó neki del pošiljatve vina.

Kapitan ladje X
Na\u010delnik \u017eelezni\u0161ke postaje v X potrjuje, da se je namesto spredaj oznamenjenega \u0161tevila sodov, vsled vi\u0161e sile, nalo\u017eilo samo sodov, oznamenjenih s \u0161tevilkami v kosmati te\u017ei *kg.*

. dne

Kapitan.
Postajni na\u010delnik.

Priloga C.

Kako je pečatiti sode

V globino, narejeno na pol v veho (čep), na pol pa v dogo, vlije se pečatni vosek in na to se pečat nanj pritisne takó, da se dá brati njegov napis. Da se pečat zabrani sunkov od zunaj, položi se na odprtino pomaščeno tulje, bombaž ali kaka druga pripravna tvarina in potem se vse pokrije s pločevinasto pločico. Še boljše se pečat zavaruje s tem, da se na obeh stranéh odprtine ali prav blizu nje nabijeta dva kosa obroča, ako bi se ne vzvidelo primernejše, to varstvo napraviti iz celih obročev. A še bolj je pečat zavarovan, ako je pločevinasta pločica na sredi izbuhla.

Ne prepoveduje se, rabiti tudi take sestavke, ki po mnenju interesenta veljajo za bolj odporne kakor je pečatni vosek, samó da bo po taki vrsti pečatila carinskemu uradu mogoče brati pečatov odtisek. Pečate je namestiti na vseh začepljenih odprtinah soda.

Priloga D.

Potrdilnica za ladje na tine.

Št.

Spričevalo o izviru.

Podpisanec potrjuje na podstavi ovédeb, katere si je oskrbel, kakor gré po okrožnem ukazu ministerstva za poljedelstvo, obrtnost in trgovino z dné 8. junija 1895. l., št. 886., da je gospoda **Giovanni-ja X.**-a pošiljatev belega vina, ki je namenjena za uvoz na Avstrijsko-Ogrsko in sestoji iz **20** sodov z znamenjem **G X** in pa s števkami **250/269** v skupni kosmati teži **7000 kg**, pridelek vinogradov v okolišu občine **Bari** (v Apuliji) in sosednih občin okoli, katere so dél **neapolitanskega** vinarstvenega ozemlja.

Gospod **Giovanni X.** zatrjuje, da se pošiljatev odpravi z ladjo jadrenico **X.**

Sodi so se po občinskem načelniku zapečatili.
preoddali carinskemu uradu v

V **Barih**, dné

L. S.

Potrdilo c. in kr. avstr.-ogrsk.
konzulstva:

L. S.

Občinski načelnik (župan).

Obrni.

Opomnja carinskega urada:

Carinski urad v potrjuje, da so se spredaj oznamljeni sodi
{ predali njemu, po predpisu opremljeni s pečatom občinskega načelnika v in
{ pred izdajo potrdilnice preoddali ter potem ostali ves čas v pažnji tukajšnjega urada
se pod uradnim nadzorom pretočili v tu spodaj oznamenjene shranke ladje jadrenice :

Število shranek pod palubo
na palubi

Nameniŝče: svobodni okoliŝ v Trstu
na Reki

Čista teŝa pretočenega vina se je ovedela z kg.

Shranke na palubi so se zapečatile s pečatom carinskega urada.

Shranke pod palubo so se zapečatile:
dejale v zaporo s plombovanjem luk.

. dné

L. S.

Načelnik carinskega urada.

Priloga E.

Potrdilnica za ladje na tine.

Št.

Spričevalo o izviru.

Podpisanec potrjuje na podstavi ovedeb, katere si je oskrbel, kakor gré po okrožnem ukazu ministerstva za poljedelstvo, obrtnost in trgovino z dné 8. junija 1895. l., št. 886., da je gospoda **Giovanni**-ja **X.**-a pošiljatev belega rudečega vina, ki je namenjena za uvoz na Avstrijsko-Ogrsko in sestoji iz **20** sodov z znamenjem **G X** in pa s števkami **250/269** v skupni kosmati teži **7000 kg**, pridelek vinogradov v **Apuliji**, katera je dél **neapolitanskega** vinarstvenega ozemlja.

Gospod **Giovanni X.** zatrjuje, da se pošiljatev odpravi z ladjo jadrenico **X.**

Prefektura _____ zapečatila.
Mala prefektura _____ je sode _____ preoddala carinskemu uradu v

V Barih dné
Barletti

L. S.
Potrdilo c. in k. avstr.-ogrsk.
konzulstva:

L. S.
Prefekt.
Mali prefekt.

Obrni.

(Slovenisch.)

Opomnja carinskega urada:

Carinski urad v potrjuje, da so se spredaj oznamljeni sodi

{	predali njemu, po predpisu opremljeni s pečatom $\frac{\text{prefektуре}}{\text{male prefektуре}}$ in
	pred izdajo potrdilnice preoddali ter potem ostali ves čas v pažnji tukajšnjega urada

se pod uradnim nadzorom pretočili v tu spodaj oznamjenene shranke ladje jadrenice

Število shranek	$\frac{\text{pod palubo}}{\text{na palubi}}$

Namenišče: svobodni okoliš $\frac{\text{v Trstu.}}{\text{v Reki.}}$

Čista teža pretočenega vina se je ovedela z kg.

Shranke na palubi so se zapečatile s pečatom carinskega urada.

Shranke pod palubo so se $\frac{\text{zapečatile.}}{\text{dejale v zaporo s plombovanjem}}$ luk.

. dné

L. S.
Načelnik carinskega urada.

Priloga F.

Zapora pregradnih sten in luk.

Pregradne stene (šote), ki ločijo nakladni prostor od kajut, sestojé iz navpik postavljenih plohov, sezajočih od palube do špante in od tod do kilja (podseka) (podoba 1.).

Posamezni plohi so z žebli, zabitimi v dveh vodoravnih vrstah in od znotraj zanétanimi, opremljeni z obroči takó, da obroči v navpično mér niso menj kakor 50 *cm* narazen.

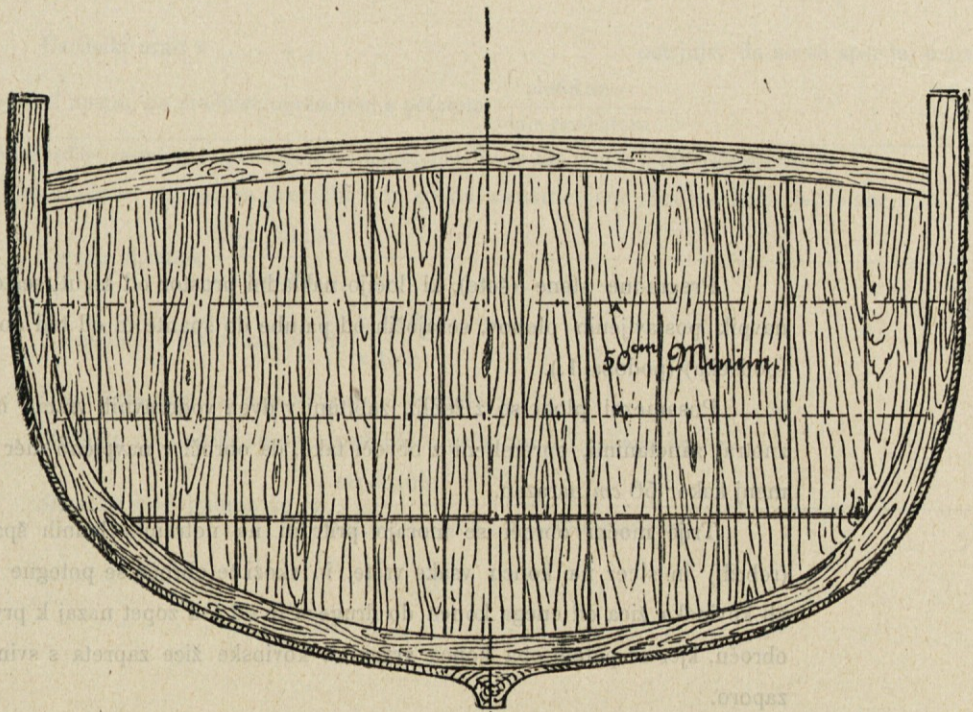
Trije močni obroči se morajo pritrčiti na notranjih ladnih špantah (rebrih) in sicer na koncu vsake vrste, in skozi te obroče se potegne vrvca ali kovinska žica od enega konca do drugega in od tod zopet nazaj k prvemu obroču, kjer se potem oba konca vrvce ali kovinske žice zapreta s svinčeno zaporo.

Ladne luke (podoba 2.) se zapirajo tako, da se deske posameznih pokrovov luk opremijo z obroči, od znotraj uvitimi in od zunaj zanétanimi. Skozi te obroče se potegne vrvca ali kovinska žica in zaprè kakor pri plohih s svinčenimi zaporami, s čemur so deske zavarovane samo med seboj.

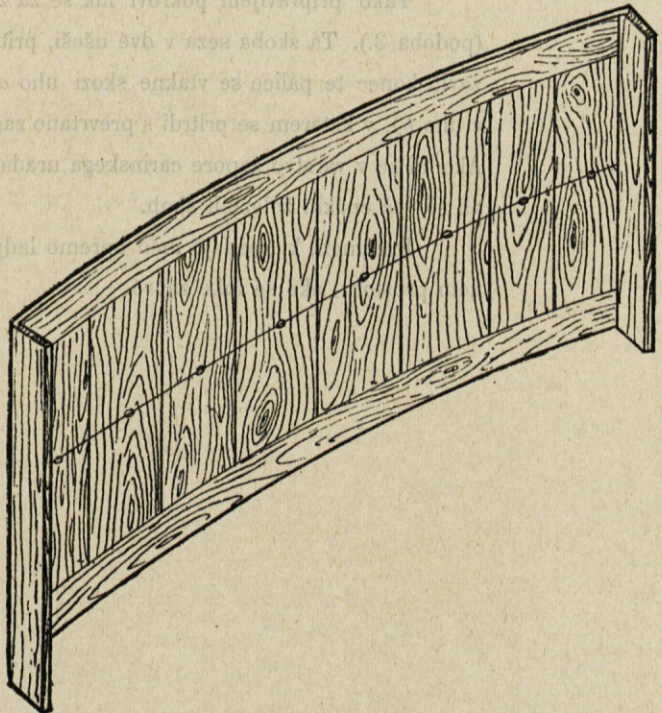
Tako pripravljene pokrovi luk se za zaporo zavarujejo z železno skobo (podoba 3.). Ta skoba seza v dvé ušeši, pritrjeni na gredah palube; navzgor zaviti konec te palice se vtakne skozi uho *a*), drugi prevrtani konec pa sega v uho *b*), v katerem se pritrdi s prevrtano zagozdo, kamor je treba vliti svinec. Ako bi se v varstvo zapore carinskega urada zdelo potrebno, namestiti je dvé ali še več enakih železnih skob.

Predmeti, ki spadajo med opremo ladje, se ne smejo shraniti v nakladnem prostoru, ako se luke zapró.

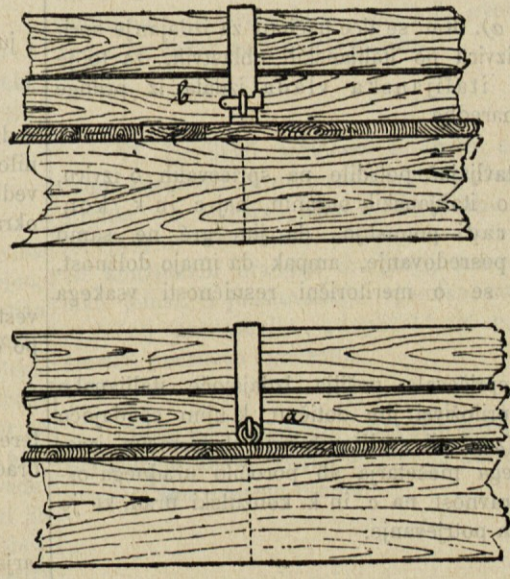
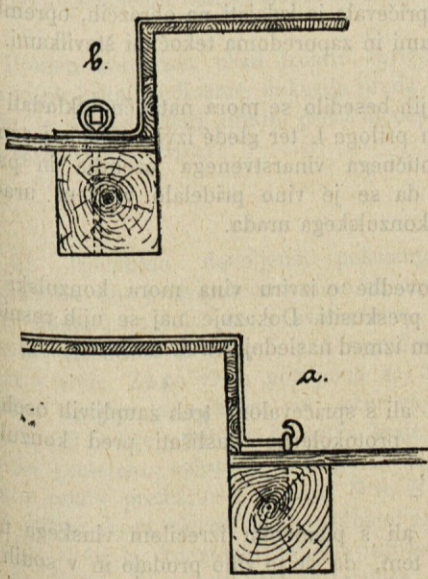
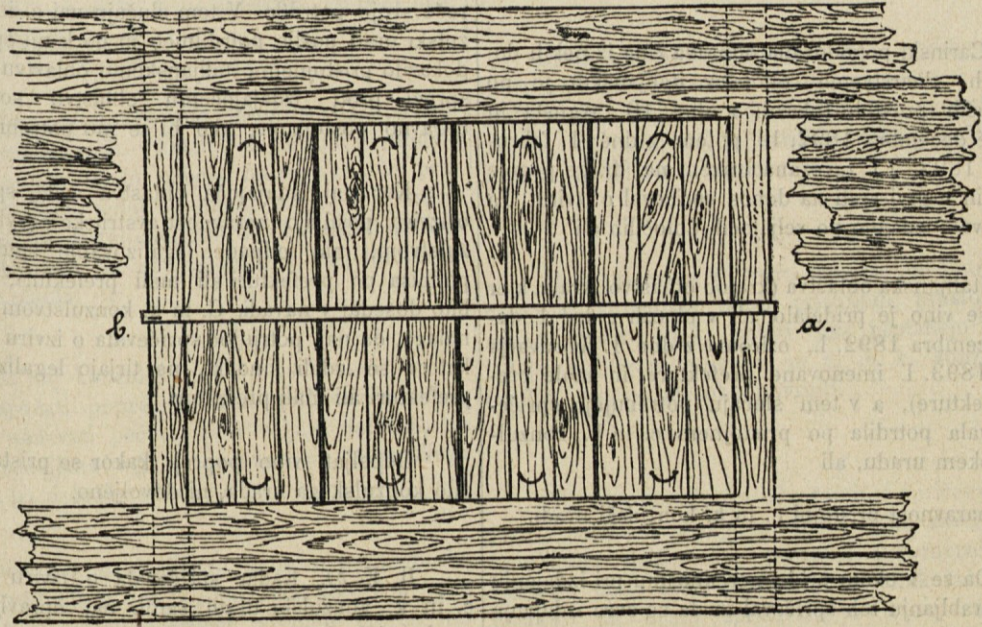
Pod. 1.



Pod. 2.



Pod. 3.



Priloga 2.

Okrožni razpis c. in k. ministerstva vnanjih stvari c. in k. konzulskim uradom v Italiji z dne 8. junija 1895. l., št. 24373.

Carinski pogodovana odprava vina iz nekih določenih vinarstvenih okolišev italijanskih je po veljajočih pravilih (ukazih z dne 10. avgusta in 1. dne decembra 1892. l., potem z dne 1. februvarja 1893. l.) zavezana razen na druge pogoje zlasti in v prvi vrsti na donos spričeval o izviru. Ta spričevala izdajejo po veljajočih določilih ali

- a) italijanska oblastva (krajno oblastvo kraja, kjer se vino je pridelalo, ali v ukazih z dne 1. decembra 1892. l., oziroma z dne 1. februvarja 1893. l. imenovane prefekture in male prefekture), a v tem slučaju potrebujejo spričevala potrdila po pristojnem c. in k. konzulskem uradu, ali
- b) naravnost pristojni c. in k. konzulski uradi.

Da se v okom pride nerednostim pri izdajanju in uporabljanju teh spričeval in da se ovre izdajanje ne popolnoma pravilnih listin, se ustanavlja to-le:

I. K a). Kar se tiče načinov za izdajanje spričeval o izviru po italijanskih oblastvih, za to je kraljeva italijanska vlada izdala iz priloge razvidne naredbe.

Pristavljajoč potrdilo na spričevalih o izviru, izdanih po italijanskih organih, naj c. in k. konzulski uradi pomislijo, da jim gré ne samó formalno posredovanje, ampak da imajo dolžnost, prepričati se o meritorični resničnosti vsakega slučaja.

Ta spričevala pošilja izdajajoče italijansko oblastvo, priloživši jim dotično, k njim spadajoče dokazilo (zapisnik zaslišanih prič ali pismeno izrecilo vinskega mešetarja ali poročilo uradnega organa), naravnost na c. in k. konzulski urad, ki je pristojen za potrjevanje.

Spričevala o izviru je precej, ko dojdejo k c. in k. konzulskemu uradu, preskusiti gledé povedeb, ki jih podajejo ter jih takoj potrditi, ako ni nobenega pomisleka. Potrdivši spričevalo, naj je konzulski urad nemudoma odpošlje stranki, katere naslov ji je naznanilo izdajajoče oblastvo, po izda-

jočem oblastvu doposlano dokazilo pa naj vrne poslednjemu. V dvomnih slučajih naj konzulski urad zahteva pojasnila od izdajajočega oblastva in naj se, ako bi se mu to vzvidelo potrebno, s pristojnim kraljevim italijanskim oblastvom dogovori zastran še dalje potrebnih razjasnil, in če treba, tudi zastran ogleda pošiljatve. Ako se konzulskemu uradu ta pojasnila ne dadó v izdatni meri, naj odreče svoje potrdilo. V tem slučaju naj c. in k. konzulski urad pošlje potrdilnico in pa k nji spadajoče dokazilo pristojnemu italijanskemu oblastvu, da ono sproži proti izdajajočemu oblastvu sodno ali upravno postopanje, ako bi se mu potrebno zdelo.

Ker naj izdajajoča oblastva sedaj spričevala o izviru pošiljajo naravnost avstrijsko-ogrskim konzulstvom, naj odpade legalizovanje sindakovega podpisa po prefekturi ali mali prefekturi, kakor je bilo dosedaj v navadi. C. in k. konzulstvom se torej nalaga, da naj, potrjujoč spričevala o izviru za vino, katera so izdali sindaki, ne tirjajo legalizacije po prefekturi ali mali prefekturi.

Odpeljati vino poprej, kakor se pristavi potrdilo konzulskega urada, ni dovoljeno.

II. K b). Kadar spričevala o izviru izdajejo c. in k. konzulski uradi sami, naj opravijo ta-le uradna dejanja.

Spričevala je izdajati na obrazcih, opremljenih z jukstami in zaporedoma tekočimi številkami.

Njih besedilo se mora natančno skladati z besedilom priloge I. ter gledé izvira podajati ozname-nilo dotičnega vinarstvenega ozemlja in pa povedbo, da se je vino pridelalo v ožem uradnem okraju konzulskega urada.

Povedbe o izviru vina mora konzulski urad vestno preskusiti. Dokazuje naj se njih resničnost po enem izmed naslednjih treh načinov:

1. ali s spričevalom treh zaupljivih oseb, katere je protokolarno zaslišati pred konzulskim uradom,

2. ali s pismenim izrecilom vinskega mešetarja o tem, da se je vino prodalo in v sodih predalo po njegovem posredovanju,

3. ali po ovedbah, katere naj zastopnik konzulskega urada opravi gledé na izvir, kakovost in množino vina naravnost tam, kjer je dotično vino vloženo.

Da bo moči ta dokazila rés prigledovati, je neobhodno potrebno, da naj bo vino ob času, ko se spričevalo izdaje, v kakem kraju ožega uradnega okraja konzulskega urada.

Konzulski uradi se morajo pri svojem ovedovanju zelo skrbno prepričati o tem, da se vino ni zamenilo ali zmešalo z inozemskim, če prav ocarinjenim vinom.

Kadar je italijansko vino vloženo v kletéh, hraniščih ali drugih krajih, v katerih se, če tudi v različnih oddelkih — ob enem nahaja inozemsko, če prav ocarinjeno vino, tedaj je odreči izdajo potrdilnice. Prav tako ni dovoljeno, potrdilnico izdati za tista italijanska vina, ki so izstopila v kak italijanski svobodni okoliš.

Sode naj konzulski urad v vseh slučajih uradoma zapečati poprej, ko izdá spričevalo o izviru. Kako je nadevati pečate, zato veljajo določila, na videž postavljena v §. 4. priloženega italijanskega ukaza in pa določila priloge C.

Kadar gré za pošiljatve, katerim naj se pride-nejo potrdilnice o analizi, tedaj naj konzulski urad po navodilu določil v prilogi odzame vzorce, ter naj jih zapečati inodpošlje pristojnemu, za analizovanje pooblaščenemu italijanskemu zavodu.

Preden konzulski urad izdano spričevalo o izviru in pa kaka predložena dokazila predá stranki, naj na te listine udari uradni pečat in napiše številko spričevala o izviru.

III. Izjemoma dovoljeno pošiljanje vina v ladjah na tine je pripuščeno samo za tisto vino, ki je namenjeno, da se v svobodnem okolišu v Trstu ali na Reki pretoči pod navadnim nadzorom v sode. Za to vrsto pošiljanja so določena posebna spričevala o izviru, in sicer za potrdilnice, ki jih izdajejo krajna oblastva kraja, kjer se je vino pridelalo, oziroma za to pooblaščne prefektore (male prefektore), obrazca *D* in *E* navedenega italijanskega ukaza, za potrdilnice pak, ki jih izdajejo c. in k. konzulski uradi, priloženi obrazec II. Italijanska spričevala izdajajoča oblastva naj pri tem gledé pečatenja sodov, izdajanja spričeval o izviru in predlaganja potrdila na teh spričevalih, konzulski uradi pa gledé dajanja potrdil, oziroma izdajanja spričeval o izviru in pečatenja sodov ravnajo takó, kakor pri vinu, ki se prevažajo v sodih.

Pri teh pošiljatvah je tudi dovoljeno, sode donesti k ladji na tine, da se tam pretočijo, nezapečatene. V tem slučaju pak mora italijansko spričevala izdajajoče oblastvo, oziroma konzulski urad, pošiljatev vina pred izdajo potrdilnice o izviru na kraju, kjer je vino vloženo, preoddati italijanskemu carinskemu uradu, kateri to vino od tega trenutka vzame v pažnjo.

Davši potrdilo, oziroma izdávši spričevalo o izviru, pošlje konzulski urad spričevalo o izviru kraljevemu italijanskemu izstopnemu carinskemu uradu, kateremu se je naročila pažnja pošiljatev vina in nadaljno prigledovanje.

IV. Spričevala o izviru izdajejo in potrjujejo c. in k. konzulski uradi pristojbin prosto. Posebne stroške pak, kateri jim nastanejo vsled izdaje spričeval o izviru po c. in k. konzulskih uradih, morajo stranke povrniti.

V. Ako morajo pri odvažanju s spričevalom o izviru založene pošiljatve vina v sodih zavoljo pomanjkanja nakladnega prostora posamezni sodi zaostati, bode ladni kapitan ali načelnik železniške postaje na hrbtu spričevala o izviru zabeležil množino, ki se je res naložila na ladjo ali železnico. Za zaostale sode se morajo izdati nove potrdilnice o izviru brez nadaljnih ovedeb tedaj, kadar so pečati sodov neporušeni.

VI. Duplikati spričeval o izviru se izdajejo samo izjemoma in na posebno obrazloženo prošnjo stranke po oblastvu, ki je izdalo izvorno spričevalo (občinskem načelniku, prefekturi, mali prefekturi ali konzulskih uradih); duplikati, katere je prav tako jemati iz jukstovanega vpisnika, morajo imeti razločno oznamenilo „duplikat“ in pa povedbo številke izvirnega spričevala.

Taki po italijanskih oblastvih izdani duplikati potrebujejo kakor izvorna spričevala potrdila po pristojnem konzulskem uradu.

VII. Za potrjevanje spričeval o izviru so pristojni tisti c. in k. konzulski uradi, v katerih ožem uradnem okraju je italijansko spričevalo izdajajoče oblastvo; za izdajanje spričeval o izviru so pristojni tisti c. in k. konzulski uradi, h katerih ožemu uradnemu okraju spada kraj, kjer se je vino pridelalo.

Navodilo, kakó naj se odzame-majo vzorci.

Priloga II.

C. in k. konzulski uradi morajo prvega dne vsakega meseca c. k. avstrijskemu in kraljevemu ogrskemu trgovinskemu ministerstvu naravnost predlagati izkaze o številu spričeval o izviru, ki so jih v prejšnjem mesecu

- a) potrdili,
- b) izdali,

in pa o množinah vina, na katere se potrdilnice nanašajo.

Ako takega uradnega dejanja ni bilo, je doposlati zanikajoče naznanilo.

Da se je izdal ali potrdil kak duplikat, to morajo c. k. avstrijskemu, oziroma kraljevemu ogrskemu finančnemu ministerstvu naznaniti s prvo pošto.

IX. Določila pričujoče okrožnice veljajo o vseh onih pošiljativah italijanskega vina, ki odidejo s pričevali o izviru, izdanimi **od 1. dne julija 1895. leta** počenši. Nasproti je z onimi pošiljativami italijanskega vina, ki odidejo s spričevali o izviru, izdanimi pred tem časom, ravnati po dosedanjih določilih.

IV. Spričevala o izviru izdelajo in potrdijo c. in k. konzulski uradi pristojno pristojno. Če se ne spričevala potrdijo, morajo biti naznanjena vsled izkaze spričeval o izviru po c. in k. konzulskimi uradi, morajo stranke potrditi.

V. Ako morajo pri odločitvi o spričevalu o izviru razločiti priložne vize v zbirki zavoljo posebnih razlogov, morajo biti priložni posebnim spričevalom, ki jih mora potrditi konzulski urad. Na začetku sode se morajo izdati nove potrdilnice o izviru brez nadaljnjih ovedeb, kadar so pečati sodov nepoškodani.

VI. Duplikati spričeval o izviru se izdelajo samo izjemoma in na posebno uradno priporočilo stranke, ki oblašča, ki je izdala izvorno spričevalo (podpisanih izdelav, pretekli, mali pretekli ali konzulski uradi); duplikati, katere je prav tako jemale iz fiskalnega vpisnika, morajo imeti posebno označilo "duplikat" in pa povzročiti izvirne izkaze spričevala.

Taki po italijanskim oblastem izdani duplikati potrebujejo kakor izvorna spričevala potrdila po pristojnem konzulskem uradu.

VII. Če potpisovalci spričeval o izviru so pristojni isti c. in k. konzulski uradi, v katerih državi, v kateri okraj je italijanske spričevalo izdelano, oblaščajo za izvirne spričeval o izviru so pristojni isti c. in k. konzulski uradi, v katerih okraj uradnega okrajnega spričevala, ki se izvirno izdelajo.

Kadar gre za potpisovalce, katerim naj se priložijo potrdilnice o analizi, tedaj naj konzulski urad potpisovalcu doboli v prilogi odvisne vzorce, ter naj jih zapreči in obkroži priložnoma za analizo take pooblaščenemu italijanskemu uradu.

Vseden konzulski urad izdano spričevalo o izviru in pa kakor priložna dokazila pred stranki, naj na te listine uradno pečat in napise sprejme spričevalu o izviru.

III. Izjemoma dovoljeno pošiljanje vina v Italijo, pa tudi v priložne samo za isto vino, ki je namenjeno, da se v svobodnem okolju v Trstu ali na Felti priložni pod navadnim darovanjem v zobe. Na to vrsto pošiljanja so dovoljena spričevala o izviru, in sicer za potrdilnice, ki jih izdajo konzulski uradi, pri se so v rabi potrdilnice, oziroma za to pooblaščenim priložnim (malde preteklim) obkrožen A in B navadnega italijanskega urada, za potrdilnice, ki jih izdajo c. in k. konzulski uradi, priložni obratno B. Italijanske spričevala izdelajoča oblaščajo pri tem, glede potpisovalnih sodov, izdelanja spričeval o izviru in priložnega potrdila na tem spričevalu, konzulski urad na globe dobijo potrditi, o izviru in priložnem spričevalu, kakor pri vinu, ki se prevzema o izviru, ravnanje tako, kakor pri vinu, ki se prevzema v sodih.

Priloga I.

Št.

Spričevalo o izviru.

Podpisanec potrjuje na podstavi ovedeb, katere si je oskrbel, kakor gré po okrožnem razpisu c. in k. ministerstva za vnanje stvari z dné 8. junija 1895. l., št. 24373, da je gospoda **Giovanni**-ja **X.**-a pošiljatev **belega rudečega** vina, ki je namenjena za uvoz na Avstrijsko-Ogrsko in sestoji iz **20** sodov z znamenjem **G. X.** in pa s števkami **250/269** v skupni kosmati teži **7000 kg**, pridelek vinogradov v okolišu konzulstva, kateri so dél **neapolitanskega** vinarstvenega ozemlja.

Gospod **Giovanni X.** zatrjuje, da se pošiljatev odpravi $\frac{\text{po suhem.}}{\text{po morju.}}$

Sodi so se zapečatili.

. dné

L. S.

C. in k. avstr.-ogrski konzul.

Obrni.

Opomnja $\frac{\text{kapitana}}{\text{postajnega načelnika}}$ za slučaj, ako bi se odposlal samó neki del pošiljatve vina.

$\frac{\text{Kapitan ladje X}}{\text{Načelnik železniške postaje v X}}$ potrjuje, da se je namesto spredaj oznamenjenega števila sodov, vsled više sile, naložilo samo sodov, oznamenjenih s številkami v kosmati teži kg.

. dné

Kapitan.
Postajni načelnik.

Določila, kako naj se odvzemajo
vzorci italijanskega vina.

Ko se je vsebina vsakega posameznega soda izdatno pretresla in premešala, se z nategačo ali pipeto odvzame vzorec vina.

Množina probe, ki jo je odvzeti, bodi primerna prostornini vsakega soda. Tako odvzete probe iz vseh tistih sodov, ki obsegajo vino iste kakovosti, je dobro med sabo pomešati; s to mešanico je napolniti dve steklenici, držeči po en liter.

Steklenici se morata dobro zapreti in zapečatiti s pečatom konzulskega urada, ki je vzorce odvezel, ter s pečatom izvaževalca.

Steklenici s probami je poslati italijanskemu zavodu, kateremu je poverjeno analizovanje vina.

Precej potem, ko se vzorci odvzamejo, naj konzulski urad sode zapečati. (Primeri prilogo C k ukazu italijanske vlade.)

Spremnica, s katero naj se vzorci dopošiljajo zavodu, ki mu je analizovanje vina poverjeno, mora obsegati vse povedbe*), ki so potrebne za izdajo potrdilnice o analizi.

*) Te povedbe obsegajo:

1. Ime pošiljača:
2. Kraj, od koder se pošilja:
3. Ime in bivališče prejemnika: (Ta povedba se more tudi izpustiti).
4. Oznamenilo kraja, kjer se je vino pridelalo, oziroma vrste vina:
5. Napis pečata na steklenicah:
6. a) Kosmata teža pošiljatve:
- b) Število sodov:
- c) Znamenje in pečat sodov:

Priloga II.

Potrdilnice za ladje na tine.

Št.

Spričevalo o izviru.

Podpisa nec potrjuje na podstavi ovedeb, katere si je oskrbel, kakor gré po okrožnem raspisu c. in k. ministerstva za vnanje stvari z dné 8. junija 1895. l., št. 24373., da je gospoda **Giovanni**-ja **X.**-a pošiljatev **belega rudečega** vina, ki je namenjena za uvoz na Avstrijsko-Ogrsko in sestoji iz **20** sodov z znamenjem **G. X.** in pa številkami **250/269** v skupni kosmati teži **7000 kg**, pridelek vinogradov v kolišu konzulstva, kateri so dél **neapolitanskega** vinarstvenega ozemlja.

Gospod **Giovanni X.** zatrjuje, da se pošiljatev odpravi z ladjo jadrenico **X.**

Sodi so se po c. in k. konzulu zapečatili.
preoddali carinskemu uradu v

. dné

L. S.

C. in k. avstr.-ogrski konzul.

Obrni.

Opomnja carinskega urada:

Carinski urad v potrjuje, da se so spredaj oznamljeni sodi
 { predali njemu, po predpisu opremljeni s pečatom c. in k. konzulstva in
 { pred izdajo potrdilnice preoddali ter potem ostali ves čas v pažnji tukajšnjega urada
 se pod uradnim nadzorom pretočili v tu spodaj oznamjene shranke ladje jadrenice :

Število shranek $\frac{\text{pod palubo}}{\text{na palubi}}$

Nameniŝče: svobodni okoliŝ $\frac{\text{v Trstu.}}{\text{na Reki.}}$

Čista teŝa pretočenega vina se je ovedela z kg.

Shranke na palubi so se zapečatile s pečatom carinskega urada.

Shranke pod palubo so se $\frac{\text{zapečatile.}}{\text{dejale v zaporo s plombovanjem}} \text{ luk.}$

. dné

L. S.

Načelnik carinskega urada.

72.

**Ukaz ministerstev za finance,
trgovino in poljedelstvo z dné
8. junija 1895. l.,**

kako carinski postopati z vinom, ki se uvaž
s spričevali o izviru iz San Severa in Barlette.

Porazumno z vdeležnimi kraljevimi ogrskimi
ministerstvi se s tem razveljavlja ministerski ukaz

z dné 20. januarja 1895. l. (Drž. zak. št. 16.), po katerem se je priznavanje veljavnosti spričeval o izviru, izdanih za vino v sodih iz San Severa in Barlette, od slučaja do slučaja pridržalo odločilu finančnega ministerstva. O teh spričevalih o izviru naj odslej veljajo ista določila, kakor za vsa druga taka spričevala o izviru, ki se v Italiji izdadó.

Ta ukaz zadobi moč in veljavo takoj.

Plener s. r.

Wurmbrand s. r.

Falkenhayn s. r.

